

הטכנולוגית והכלכלית. מה הולך להתהוות ואיך זה יקרה בדיק, זה המקום שאנחנו עוד לא יודעים. חלק בלתי נפרד מהתהליך הזה של הנכחת הרעיון בעולם, המימוש, הוא מה שאני קורא המופיע והמפריע. נדיר מאוד שאין שום גורם מפריע בתהליך כזה שבו התוצר הוא שילוב של שיתוף פעולה ואג'נדות שחלקן סמויות.

ההגשמה

השלב הזה מתחיל מהרגע שמתחילים הצעדים לקראת מימוש, במיוחד אם תנאי הוודאות גבוהים. תהליך הביצוע אינו תהליך לינארי פשוט, אלא לעיתים קרובות השלב שבו המפריע מופיע וצריך "לקוד" עם המציאות.

להסביר, נסו לדמיין שאתם מסתכלים מבעד לשמשות מכונית מלוכלכת מאוד, ומפעילים את המגבים. אז נקודה אחת מתחילה להתבהר. המגבים ממשיכים לעבוד, הנקודה שהתבהרה יכולה להתלכלך שוב, אבל אז נקודה אחרת מתבהרת, ונוספת עוד אחת, וככה בהדרגה נוצרת השקיפות אל תמונה בהירה יותר. זה כמו פאזל שזז כל הזמן. אתה שם חתיכה אחת בפאזל ואז את החתיכה השנייה, רק כדי לגלות שהחתיכה הראשונה לא במקום הנכון, עד שהכול מסתדר. בכל פעם זה גם גילוי של עצמך, של האמירה שלך, של הגבולות והפנטזיות.

זה תהליך שלוקח כמה חודשים, והוא סיזיפי, מרתק, מייסר וגם מענג. כשהמשטח מתגלה, מתחיל תהליך עמוק ורציני של זיכרון ועריכה בדרך לתוצאה הסופית שבמקרה של אמנות המחול תמיד נשארת דינמית וחיה, גם אחרי שהוצגה.

נדרשת מיומנות מיוחדת להטיל רעיון קדימה אל העתיד. אתה נמצא באינטראקציה עם ואת הדבר שעדיין איננו. זה ריקוד די מסובך, שמעורבים בו הסביבה, הזמן ועוד אנשים, והצעדים נוצרים ומשתנים תוך כדי תנועה. התהוות גן קריית ספר בתל אביב היא דוגמה לריקוד הזה: כשעובדים במרחב הציבורי, חומר העבודה העיקרי שלנו הוא יצירת הסכמות שמגשרות על הצרכים, הרצונות והאפשרויות. עוד הרבה לפני שיש לי צורה בראש, אני מייצר תהליך עבודה עם הרעיון באמצעות פעולות שבלעדיהן שום דבר לא יכול להמשיך. זה כמו לקחת גוש חימר ולזרוק אותו על האבניים. עם הגוש הזה עכשיו צריך לעבוד.

הלחם והחמאה של המקצוע הוא לדעת לממש רעיון במסגרת המציאות החומרית,

מי אתה?

אמן, ישראלי, יום ואיש תרבות שמעז לחלום ומשתדל להגשים, גם כשזה נראה כנגד כל הסיכויים. מזה עשור וחצי עסוק במפעל חיי, להקת המחול פרסקו, שכיום היא אחת משבע להקות המחול הגדולות בישראל, ובשלוש השנים האחרונות מקים בדרום תל אביב את בית פרסקו למחול ותרבות שמשלב מחול, יצירה ועשייה חברתית וקהלית.

הולדת הרעיון והגשמתו

כל רעיון נולד בדרך אחרת, לפעמים במוזענות מלאה, כשהוא מאוד קונקרטי, ולפעמים הרעיון מתגלה רק תוך כדי תהליך העבודה. גם כשאני יודע לכאורה מהו, לא תמיד אסיים את התהליך איתו בצורתו המקורית. פעמים רבות אני נכנס עם הרבה שאלות שיכולות להיות קשורות למילה, לתנועה, למוזיקה, לאידיאה, ומתוך החיפוש נולדים הדברים. כדי לנסות

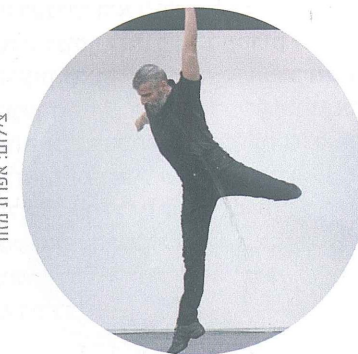
רם אייזנברג אדריכל נוף

מי אתה?

אני קודם כולל ילד. זו נקודת המוצא שאני תמיד חוזר אליה כדי להרגיש אם מה שאני יוצר הוא נכון. אני ילד "על הספקטרום" שמקשיב יותר לשירת העשבים מאשר לשיח בין בני אדם. לכן אני מתקשה בקריאת סאבטקסט, ולא כל כך מזהה שיפוט וביקורת, אם לא אומרים לי אותה במפורש. כילד זה היה לי קשה, אבל כמבוגר זה נותן לי הרבה כוח.

הולדת הרעיון

בעיצוב סביבה במיוחד, אבל אני חושב שזה נכון לכל מקצועות הארכיטקטורה והעיצוב,

צילום: אפרת מזור

יורם כרמי רקדן וכוריאוגרף מנהל להקת פרסקו